

Motion till riksdagen 2007/08:Sk329

av **Anne Marie Brodén och Finn Bengtsson (m)**

Utvidgad avdragsrätt för kultursponsring

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av avdragsrätten vid gåvor till oberoende forskning, kultur och vård och omsorg.

Motivering

Sponsring som gåva till idrottslig verksamhet är sedan länge ett etablerat marknadsföringssätt i Sverige, något som gagnar både idrottarna, idrottens organisationer, näringslivet och därmed samhället i stort.

Ideella gåvor till oberoende forskning, kultur och vård och omsorg är dock en betydligt mer begränsad företeelse i Sverige idag, jämfört med den sponsring som idrotten mottar. En förklaring till detta kan spåras i att Sverige tillsammans med Slovakien är de enda länder i EU som inte har någon form av avdragsrätt för gåvor till ideella organisationer. Sedan till exempel vårt grannland Norge införde en sådan avdragsrätt för privatpersoner under den förra regeringen har det norska givandet blivit avsevärt mycket högre än i Sverige. När sedan det avdragsgilla gåvobeloppet höjdes från 6 000 till 12 000 norska kronor per år ökade givandet med cirka 30 %. Enligt riksdagens utredningstjänst (RUT) skulle införandet av ett liknande system som det norska kosta svenska staten mindre än en promille av budgeten, samtidigt som utgifterna för offentlig forskning, kultur och socialtjänst skulle finna en ny finansieringskälla. Vid en översyn av detta område kan det därför förväntas att statens kostnader i förhållande till de vinster som kan ske inom samma ansvarsområden inte i först hand måste påverkas genom införandet av en avdragsrätt för ideella gåvor här. Men det skulle sända en mycket positiv signal till befolkningen om att staten ser seriöst på ideellt stöd till sådan verksamhet, ekonomiskt likaväl som på annat sätt, genom till exempel olika frivilliginsatser

Fel! Okänt namn på

inom dessa viktiga samhällsfunktioner. Med en sådan attitydförändring vinnns mycket mera, bland annat det att dessa sektorer inte nödvändigtvis längre primärt kommer att uppfattas som tärande på samhället. Den oberoende forskningen, kulturens, vårdens och omsorgens närande funktion för medborgarna blir mer i fokus när många enskilda bidragsgivare stimuleras till att aktivt kunna ge en hjälpande hand, och staten motpresterar genom skattebefrielse för sådana handlingar på ett rimligt sätt, till gagn för alla inblandade.

Genom en sådan positiv inställning kan också den nya tidens entreprenörer tänkas bidra i ökad omfattning till att nya spännande samarbetsformer med oberoende forskning, kultur, vård och omsorg skapas. Det handlar inte om en grundfinansiering utan ett stöd som även här båda parter, givande och mottagande organisation, upplever som positivt. Ökat givande av enskilda och organisationer till ideell verksamhet av dessa slag är snarare att se som ett komplement än en förutsättning för en snabb uppryckning av svensk offentligdriven forskning, kulturliv och vård och omsorg inom socialtjänsten, vilket kommer såväl aktörer som utnyttjare av dessa samhällstjänster, och därmed samhället i sin helhet, till godo.

De regler som finns i dag är oklara och föråldrade. Avdragsrätten måste med de regler som finns i dag bedömas enligt de allmänna förutsättningarna för avdrag för omkostnader i 20 § kommunalskattelagen som skrevs redan 1928. De gamla reglerna talar exempelvis om att givaren/sponsorn och mottagaren ska ha ett tydligt samband.

Dagens givare/sponsorer vill hellre tala om ”goodwill”. Det är viktigt att gränsen för sådana kostnader är exakt i förhållande till gåvan, eftersom skattelagstiftningen innehåller förbud för avdrag för gåva. Det bör vara möjligt att betrakta allt givande och all sponsring även till dessa ideella verksamheter som avdragsgill marknadsföring. Lagtexten bör förtydligas och det ska framgå vad som är godkänd och avdragsgill gåva/sponsring.

Stockholm den 3 oktober 2007

Anne Marie Brodén (m)

Finn Bengtsson (m)